

REFORMÁTUS HONVÉD TÉR

21.
évfolyam
1 sz.
2021. március 21.

Szeged-Honvéd Téri Református Egyházközség gyülekezeti
lapja

6720 Szeged, Kárász u. 15 * Telefon: 62/ 426 902

E-mail: szeged-honved.ter@reformatus.hu

Honlap: www.honvedter.ref.hu

*„Három óra tájban Jézus hangosan felkiáltott: Éli, éli,
lámá sabaktáni, azaz: Én Istenem, én Istenem, miért
hagytál el engem?” (Mt 27,46)*

Dávid király írta, dúdolta, imádkozta.

Megzenésítették. **'A hajnali szarvas'** kezdetű népének dallamára zengtek a jeruzsálemi Templomban a király egykori könyörgését: „*Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem? Távol van tőlem a segítség, pedig jajgatva kiáltok!*”

Jézus a keresztfán üvöltötte. Föl-le tolt a fára szögezett testét. Föl! És újra levegőhöz jutott, de borzalmas kín hasított két lábfejebe. Le! Megenyhült átütött lábának görcsös fájdalma, de keze, karja izmaiba beletéptek a hatalmas szegek, és a megmerevedő mellkas miatt újra fuldokolni kezdett.

A zsidó gyűjteményben, a keresztyének első szent Írásának zsoltárai között a 22-es számot kapta Dávid és népe, majd Jézus imaéneke. Sátrakban, katakombákban, templomokban, imaházakban olvasták, magyarul. Gályák evezőit markolva, kínpadon, kórházban, börtönben, máglyán imádkozták, sírták a hívő ember legijesztőbb kérdését: „*Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?*”

A végére mindig kiderült. Kiderült, hogy Isten *nem* hagyta el Dávidot. *Nem* hagyta magára választottait. *Nem* hagyta el Jézust. *Nem* hagyta el a szenvedő keresztyéneket. *Nem* hagy magunkra minket sem. Csak várjuk ki a végét! Úgy, ott, addig, - amíg Ő akarja.

Kereskényi Sándor

Túrmezei Erzsébet: A nagyheti titok

Mi magyarok nagyhétnek nevezzük,
de vajon átéljük-e nagy csodádat,
fakad-e belőle új élet, erő,
kíséri-e könnyes bűnbánat?
Megragadjuk-e újra meg újra
az értünk átszegezett szent kezét?
Megváltónk most is felénk nyújtja,
s hazafelé, a cél felé vezet!

Hogy fiatalon rátalálhattam
felejthetetlen pillanatra,
életem örök csodája,
nagyheti titka marad!

A böjtről

A böjt egyfajta visszafogottság, ami segít koncentrálni az igazán fontos dolgokra. Azt jelenti, hogy a keresztény ember elcsendesedik, magába száll, imádkozik, s többet foglalkozik olyan dolgokkal, amelyeket fontosnak tart, de el szokott hanyagolni. Egy időre lemond a saját élvezetéről, szórakozásáról, hogy ehelyett másoknak szerezzen örömet vagy adjon segítséget. – Háttérbe szorítom a test igényeinek kielégítését, és tudatosan jobban figyelek a lelkekre. Nemcsak arra ügyelek, mit várnak el tőlem az emberek, hanem hogy mit vár tőlem Isten, akivel oly sokszor nem törődöm. A böjt az élet egyoldalúságának csökkentése, az egyensúly helyreállítása, terápia, gyógy mód, ami mindenkinek javára válik. Ezzel a lemondással nem érdemeket szerzünk Istennél, nem szenvedést okozunk magunknak, hanem jót teszünk vele önmagunknak és másoknak. Legyen ilyen a mi böjtünk is! – **-is-**

Napirendi pont

Kedves nagytiszteletű Asszony! Kedves nagytiszteletű Úr! Kedves Lívia, Kedves Sándor!

Mostanában erről oly sok szó esik: a járványhelyzet minden tervünket – nagyokat és kicsiket – keresztülhúzta, így például azokat a jeles napokról való méltó megemlékezéseket, amelyek kedvesek a presbitérium és az egész gyülekezet számára.

Itt volt február 12. – Most késve, de nagy szeretettel köszöntjük Líviát névnapja alkalmából. Isten áldja meg életét, családját és munkásságát.

Aztán itt van február 14. – Számotokra és számunkra is emlékezetes és fontos ez a húsz évvel ezelőtti dátum: ekkor kezdtétek el szolgálatotokat gyülekezetünkben mindannyiunk nagy meglepésére. Köszönjük, hogy kitartottatok. Köszönjük, hogy pasztoroltatok és szép rendben igazgattatok közösségünk nem egyszerű lelki és anyagi ügyeit.

A mostani köszöntésünk szimbolikus: igazából a gyülekezet nyilvánosságával együtt szeretnénk megünnepelni ezt a huszadik évfordulót majd akkor, amikor ennek itt lesz az ideje. Addig is – szó szerint – képletesen fejezzük ki most szeretetünket és nagyrabecsülésünket. Ennek jeleként, egyrészt, az itt-tartózkodásotok alatt elkoptatott „munkaruhátokat” újra cseréljük, hogy kitartson a következő húsz évre, másrészt, egy szívvvel mondjuk és kívánjuk: *„Áldjon meg téged az ÚR, és őrizzen meg téged! Ragyogtassa rád orcáját az ÚR, és könyörüljön rajtad! Fordítsa feléd orcáját az ÚR, és adjon neked békeséget!”* (4Móz 6,24-26)

(Forrás: **Szeged-Honvéd Téri Református Egyházközség presbiteri gyűléseinek jegyzőkönyve, 2021.02.15.** – a főgondnok köszöntője)

Karanténban is keresztyén

Kertész Erzsébet – Kedves Testvérek! A hiányérzet mellett, a technika lehetőség a túléléshez lelkészeink és segítők jóvoltából.

Bíztatás a napi egyéni hangú imádság irodalmi szépségekkel színesítve.

Csak remélni tudom imádsággal, hogy a megpróbáltatások után a gyülekezet tud megerősödve "új életet" kezdeni.

Szeretettel: Erzsébet

Vesmásné Zákányi Ildikó – Kedves Testvérek! Most ráébredtünk arra, hogy amit természetesnek vettünk, és most hiányát érezzük, az ajándék volt. Ha ennek vége, eszünkbe jut-e hálát adni a találkozásért, az éneklés csodájáért, az ölelésért, az együttlét örömeért?

Be vagyunk zárva, új napirenddel, szokásokkal, egy csendesebb léttel. Így is lehet. Többet foglalkozunk a szűkebb családdal, egymással. Próbáljuk kifürkészni, mit kell tennünk, hogy javunkra váljon.

Szükségünk van a biztatásra, amit napról napra és vasárnaponként az éteren át, Istennek hála, megkapunk.

Várjuk a Csodát.

Szeretettel:

Ildikó

Szabó Enikő – „Eszembe sem jutna, hogy kezdjem el, ha nem Te lennél a kezdeményező, Szentlélek Isten!” – Kicsit átfogalmazva a mai ígét várom a gondolatokat az elmúlt egy évről, amit nagyrészt a karantén jellemzett.

Minden istentiszteleten ott voltam – jelentem! Igen ott tudtam lenni, mert az internet ezt lehetővé tette. Ezzel adva erőt az elkövetkezendő napokra, hétre.

Minden reggel elolvasom, a mára már művészeti alkotásokkal kibővülő, nagyon-nagyon hasznos reggeli imát.

Most így kell élnünk, hogy miért, majd kiderül. Köszönöm, hogy van lehetőség arra, hogy minden istentiszteleten ott lehessenek, minden reggel olvashassam az igét. Köszönöm lelkészeink és a technikai segítség áldozatos munkáját, hogy minden nap és minden héten együtt tudok lenni a kezdeményező Szentlélek Istennel. Ámen.

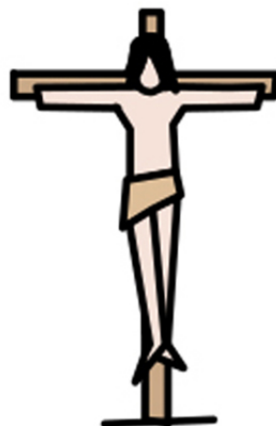
Miklós Tamara – Ha majd egyszer elmúlik a vírusfélelem és a védőmaszk-korszak, nagy öröm lesz ismét felkeresni a régi helyeket, látni a régi arcokat, megelégedve tapasztalni, hogy mind megvagyunk, és hogy ezt is megúsztuk, Istennek hála.

Ha majd egyszer elmúlik a vírusfélelem és a védőmaszk-korszak, hiányozni fog, hogy bármikor, amikor szükség van egy kis megerősítésre, visszahallgathatom az istentiszteleteket, hogy ismét és ismét, sokadjára is elolvashatom a reggeli útra-bocsátásokat, hogy a szülőfalumban is ott lehetek Isten dicsőítésén, hogy felkereshetem a valamikor otthont adó városok istentiszteleteit, hogy láthatom-hallhatom az elmúlt éveim-évtizedeim lelki istápolóit és akár együtt úrvacsorázhatok velük. Egyszóval: megszűnt a tér és az idő fogsága (enyhe túlzással: a fizika saját romjain hever és csodálkozik)

Ez a vírusveszedelem sok rosszat, de sok jót is hozott: megtanított vágyani minden egyes jó szóra, találkozásra, új kapcsolatra akár a valóságos, akár a virtuális térből érkezzen is az. Másképpen, igazán, tiszta szívből örülni a rokonnak, a barátnak, a jó ismerősnek. És hálát adni. Mindenért. Mindenkiért.

Ha majd egyszer elmúlik a vírusfélelem és a védőmaszk-korszak...

(Folytatás a következő oldalon.)

Sashegyiné Németh Rózsa – Vasárnap van. Egyedül vagyok. Vastag a csend a szobámban. Mindjárt 10 óra! Bekapcsolom a számítógépet.

Várok.

Kezdődik a visszaszámlálás:10, 9, 8

Lassan templomunk idevarázsolt harangjainak kongása betölti szobám csendjét. De jó így!

(Régebben, ha istentiszteletre igyekeztem, messziről hallottam a hívogatást: gye-re, gye-re! – diktálták a tempót lépteimnek. S most együtt van kép és hang.)

Megérkeztem.

Már látom a beszédes, igés ablakokat. A lelkészeink énekelnek. Velük én is. Együtt vagyunk. Az Úr és mi. Nem vagyok egyedül.

(Gondolatomban a templom padjai is megtelnek.)

Kezdődik: Kegyelem néktek és békesség ...

Csukott szemmel hallgatom a bennem mélyülő ige üzenetét. (Magamra ismerés, megszégyenülés, bizonyosság, kérdések, elhatározás, hálaadás)

Köszönöm, hogy kegyelmével újra "átölelt az Isten"!

Csupor Dezső – A váratlan helyzetek formabontó megoldásokat igényelnek, amelyekről csak utólag derül ki, hogy mennyire voltak megfelelőek. Ez a megállapítás érvényes a világiárvány kitörése óta tartó időszakokra is. Bár az életünk gyökeresen megváltozott, beleértve azt is, hogy egy éve csak korlátozottan tartunk istentiszteletet, ez mit sem változtat azon, hogy egyenként és közösségként is megélhetjük a hitünket. Igaz, a kapcsolattartás és az együttlét módja, formája kicsit (sőt, inkább nagyon) más, ami nemcsak a gyülekezeti tagoknak, hanem a lelkészeknek is külön kihívást jelent. Hiányoznak a templomban meghallgatott igehirdetések, hiányoznak azok a testvérek, akikkel hetente találkoztunk. De ez a helyzet egyben lehetőség is: az online igehirdetés olyanokat is elér, akik korábban nem jöttek el a templomba – bízunk benne, hogy közülük többen megteszik majd, ha lehetőség nyílik rá. Ezzel együtt új személyes kapcsolatok is kiépültek; az elmúlt egy évben több olyan testvérrel volt alkalmam beszélgetni, akivel korábban nem. A soli Deo gloria nem csak nagy sikerek, megkönnyebbülések, örömök kapcsán hangozhat el, hanem ilyen apróságok, és egy újabb, egészségben megélt nap kapcsán is.

Túrmezei Erzsébet: Feltámadt!

Egy édes titkom van nekem.
Fénnyel betölti életem,
mosolyra nyitja számat:
a Megváltó feltámadt!

Nem, nem maradt a sír ölén.
Ujjongok az örömtől én,
hisz nem vagyok már árva.
Nincs többé sírba zárva.

Velem van nappal, éjjelen.
Mindig velem, mindig velem.
Az úton Ő vezérel
oltalmazó kezével.

Virágok, illatozzatok!
Húsvéti, tiszta fény ragyog
elűzve minden árnyat:
a Megváltó feltámadt!

Húsvéti alkalmaink (az interneten)

Idő	Alkalmom	
2021.03.28. 10.00	<i>Virágvasárnap – istentisztelet</i>	Honlapunk: Parókia portál/Szeged-Honvéd Téri Református Egyházközség v. YouTube/Református Honvéd tér
2021.04.01. 18.00	<i>Nagycsütörtök – istentisztelet</i>	
2021.04.02. 18.00	<i>Nagy péntek – istentisztelet</i>	
2021.04.04. 10.00	<i>Húsvétvasárnap – istentisztelet</i>	
2021.04.05. 10.00	<i>Húsvéthétfő – istentisztelet</i>	

A harmadik hullám idején se felejtsük...

Kedves Testvérek!

Gyülekezetünknek létkérdése a Testvérek által nyújtott anyagi támogatás. A lelkészi hivatal és a templom zárva tartása miatt az egyházfenntartói járulék (és a vasárnapi perselypénz...) eljuttatásának lehetőségei: a) átutalás: **10918001-00000460-56420010**, cím: Szeged Honvéd Téri Református Egyházközség (a cél megjelölésével); b): a templomunk Honvéd tér felőli bejáratánál levő postaládába is bedobhatjuk az áldozatos borítékokat. (A postaládát mindennap kiürítjük.)

*Gyülekezetük lelkészei és a Presbitérium szeretettel kívánnak
áldott húsvéti ünnepeket kedves Testvéreinknek,*

*Adja Isten, hogy lelki közösségünk mielőbb személyes
közösséggé váljon!*

